

Vívóhíradó

A MAGYAR VÍVÓSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

1960. február hó

IX. évfolyam 2.szám

B. V. SZ. VÍVÓ ÉRTEKEZLET

A BVSZ. elnöksége értekezletre hívta össze a fővárosi vívószakosztályok vezetőit és intézőit. Ezt az összejövetelt tágkörű érdeklődés előzte meg. A mintegy 70 főnyi hallgatóságban ott láthattuk a főváros vívósportjának vezetőit - majdnem kivétel nélkül - és eljött Tábor István a MVSZ. főtítkára, valamint több elnökségi tagja a szövetségnek.

A gondosan előkészített értekezlet Szabó Pál a Budapesti Vívó Szövetség elnökének beszámolójával vette kezdetét. A beszámoló érdekes adatokat tárt a hallgatóság elé a szövetség elmúlt két évi tevékenységéről és jövő terveiről. Elmondotta Szabó Pál hogy a BVSZ. 1957. év szeptemberében alakult meg. Munkatervébe számos fontos feladat szerepelt, ugymint Versenynaptár készítés, Ifjusági egyéni és csapat bajnokságok kiírása, a fővárosi vívószakosztályok feltérképezése, versenyzők nyilvántartásba vétele, minősítés és szakosztályi hovatartozás szerint, versenybírák névjegyzékbe foglalása, versenybíróképző tanfolyam megszervezése és ifjusági keretek felállítása.

Ezeket a célkitűzéseket a szövetség rövidesen pontról-pontra végre is hajtotta. A következő évben 1958-ban távolabbi célok megvalósítása is valóra válhatott, az ifjusági vívás színvonalának emelése, valamint erkölcsi és politikai nevelésének irányítása.

Hála a BTST. anyagi támogatása révén a BVSZ. beindította az egész éven folyó Bp.Kupa csapatversenyeket, mindnégy fegyvernemben. Megrendezte a Bp. felnőtt egyéni bajnokságokat. Terven felül pedig a II.osztályú csapatbajnokságokat. Már egy nemzetközi vívóverseny megrendezésére is sor került a lengyelek ellen 1958 őszén. Az 1959. évi munkaterv az előző évi tapasztalatok figyelembe vételével készült. A szakosztályokkal való jobb kapcsolat megteremtése érdekében egy szakosztály látogató bizottság alakult. A látogatások eredményéről összefoglaló jelentés még nem készült, annyi azonban 25 szakosztály vizsgálata alapján megállapítható, hogy a kis szakosztályok legtöbbször, igen mostoha körülmények között, a legnagyobb nehézségekkel küzd. A 25 fővárosi szakosztályból 13 a jól megalapozott, 5 középszerű helyzetű 7 pedig tengődik és valószínűleg előbb utóbb, megszűnésével kell számolni. A BVSZ. legsürgősebb feladatának tekinti, hogy a támogatásra szoruló szakosztályokat életképessé tegye.

A szakosztály látogatásokból egyik fő tanulság az, hogy ott, ahol nem rendelkezik a szakosztály saját vívóteremmel, az ellátmány a magas terebérrre és edző fizetésre megy rá, a dologi kiadásokra már nem jut pénz.

Szabó Pál ezután a jó nevelő munkát végző szakosztályokról emlékezik meg elismeréssel. A Bp.Vasas, BVSC., Honvéd, és OSC. a nagy egyesületek szakosztályaiban, a kisebb egyesületek közül a Bp.Spartakusz, a Medosz, Petőfi és Cságotornázási Művek, végül az MTK. és III.TVE. ahol kiváló jó nevelő munka folyik. Hiányolja viszont, hogy a Vörös Meteorban ifjusági vonalon nevelő munka nem tapasztalható. Sajátos körülmények zavarták meg a Csepel és Elektromos vívószakosztályok jó munkáját, melynek következménye vívóinak lecsökkent eredményességében ütközött ki. Külön dicsérettel szól a Medosz jó munkájáról, nevezetesen a nőitőr vonalán.

A jövő fejlődése - meggyőződése szerint - a kerületi sportiskolák hálózatának további fejlesztése és az iskolai vívóoktatás intézményes megteremtése után vehet további lendületet.

A biróküldés nehézségeiről esik ezután szó. Annak dacára, hogy a bírói névjegyzék több mint 400 fővárosi versenybíróat tart nyilván, nehézségek merülnek fel ha 3 versenyt kell főbíróval és szavazóbírákkal ellátni. A BVSZ. a vívóhiány megszüntetésére több biróképző tanfolyamot tartott és magasabb osztályba minősítette az arra érdemeseket.

A fegyelem örvendetes megszilárdulására mutat, hogy a Szövetség Fegyelmi Bizottsága 2 év alatt mindössze 6 fegyelmi ügyet tárgyalt.

Az Ifjúsági Bizottság kitűnő munkáját méltatta ezután felszólalásában Szabó Pál. A bizottság 4 ifjúsági keretet tart fenn és a szakmai irányítás mellett nagy súlyt helyez az alája rendelt fiatalság erkölcsi és politikai nevelésére. Az edzéseken kívül, közös összejeveteleket és ismertető előadásokat tartanak számukra. Jó kapcsolatot tartanak fenn a lengyel ifjúsági vívókkal és már három nemzetek közötti mérkőzést tartottak Magyar- illetve Lengyel- országban.

A Minősítő Bizottság áldozatos és nagy területre kiterjedő munkája minden dicsőretet megérdemel. Ez a bizottság látja el az országos szövetség ebbeli feladatát, mert a MVSZ.-ben ilyen bizottság nem működik.

Fellette érdekes az a kis táblázat mely az 1959-ben szerzett új minősítések számarányát mutatja:

osztály	kard	férfitőr	nőitőr	párbajtőr	összesen
I.	9	7	4	5	25
II.	19	19	19	13	70
III.	29	30	25	10	94
Ifi.	34	34	44	3	115
összesen	91	90	92	31	304

Végül Szabó Pál rátért a MVSZ. és a BVSZ. közti jó viszony méltatására. A múlttól eltérően a két szövetség jó egyetértésben dolgozik a közös cél elérése - a vívósport további fellendítése - érdekében. A két szövetség eredményes munkáját könnyíti, hogy közös bizottságokat is működtetnek. Nevezetesen a közös Minősítő és Ifjúsági Bizottság a BVSZ.-ben, a Technikai Bizottság a MVSZ.-ben működik.

Szabó Pál beszéde befejezéséül annak a reményének adott kifejezést, hogy a két szövetség együttműködése és a szakosztályokban folyó jó munka eredményessége az egyetemes magyar vívósport további sikereikben gyümölcsozik a jövőben.

A hozzászólások során Tilly János a Bp. Vasas nevében elismeréssel nyilatkozik a BVSZ. jó munkájáról melyel a szakosztályok megsegítésére törekszik. Javasolja, hogy az ifjúsági keretben állandóan vegyenek fel új tehetséges fiatalokat az egészséges fluktuáció megteremtése érdekében. Sárosy Antal az OSC. szakosztályintézője köszönetet mond a BVSZ. aktívának azért az előzékeny és segítőkész fogadtatásáért, melyben az ügyes-bajos dolgaikkal a szövetséget felkéréső ügyfeleket részesítik.

Dr. Páll András /Spartakusz/ ugyancsak hálával és elismeréssel nyilatkozik a szövetségi ügykezelés előzékenységéről. Észrevételezi azonban, hogy az alacsonyabb kategóriájú versenyeken a biróküldés nem kielégítő. Ennek folyamánya, hogy különösen a selejtező és előmérkőzéseken, kellő számú kiküldött versenybíró hiányában, olyanokat állítanak be akiknek nincsen bírói minősítésük és hozzá nem értésükkel a kezdő versenyzőket, már első szereplésük alkalmával elkedvetlenítik. Hiányolja, hogy az egyébként kitűnően szerkesztett Vívó Hiradó nem közöl Edző rovatot.

Vass Imre keretadó kéri az illetékeseket hassanak oda, hogy az ifjúsági keret is jusson táborozási alkalmakhoz. Legutóbbi tatal tartózkodása alkalmával az asztaltenisz ifjúsági keret volt lent, miért nincsen ez vívónalon is. Megállapítja, hogy a törutánpótlást kivéve a többi fegyvernemben vaacum keletkezett az élvonal és utánpótlás között. Ezért az oktató gárdát meg kell erősíteni, és ebben az amatőrök segítségét is ajánlja igénybe venni.

Mészáros József /Csepel/ ugyancsak a versenyre kirendelt versenybírák nagyobb számban való kiküldését tartja szükségesnek a versenyek valós lebonyolítása érdekében. Panasz tárgyává teszi a lamé ellátás nem kielégítő voltát.

Dr. Boross Ernő az OSC. vívószakosztály elnöke helyesli azt az utat melyet a BVSZ. a fiatalság nevelésében követ. Ha fiatalságunk, már kezdő versenyző korában szem előtt tartja azt az elvet, melyet az egyetemisták clubjában meghonosított: "győzni, de nem minden áron" a versenyek légköre örvendetes változáson megy keresztül.

Tábor István főtitkár felszólalásában elismeréssel adózik a BVSZ.-nek az eredményes tevékenységet szemléltető elnöki beszámolót és annak visszhangját végighallgatva. A továbbiakban válaszolt néhány a MVSZ.-et érintő felszólalásra.

A rendkívül hasznos értekezletet Dr. Lator György Bp. Kupa értékelése - melyet januári számunkban részletesen ismertettünk - zárta le. Végül a Bp. Kupa győztesének osztották ki a szép vereteket. A felnőttek számára kiírt Budapest Kupát a Bp. Vasas, az ifjúságiakét az OSC. nyerte el.

Gábor József

ELŐ AZ ÖREG TAKTIKUSOKKAL!

A napokban levelet hozott a posta egy vivóvezetőnk címére. A levél bátran, elfogulatlanul és segítő szándékkal nyúl a kardvívás problémájához, ezért elhatároztuk, hogy a levelet a személyes rész elhagyásával közrebocsájtjuk. Ime a levél:

Kedves Barátom, csak most jutottam, nagy késsedelemmel, a "Vívó Híradó"-nak ama számaihoz, amelyek a budapesti vivóvilágbajnokság eredményeit taglalják. Én is mélyszégyenű megdöbbenéssel vettem a hírt, hogy a magyar kardcsapat Budapesten vereséget szenvedett.

A mi kardvívásunk több mint sport, jelentősége messze túlnő a sportnak, mint olyannak a határain. Nemzeti kincsünk, büszkeségünk a kardvívás, olyan világhíres exportcikkünk, mint pl. a tokaji aszu. Tapasztalom nap mint nap az oktatás közben, hogy Gerevich - Kovács - Kárpáti - Kabos - Petschauer - Gombos - Piller és többi nevek itt a messze távolban talán többször elhangzanak, mint odahaza. Ez nem túlzás, ez tény! Munkám kezdetén nagy meglepetéssel tapasztaltam a magyar kardvilághírét és hallatlan tekintélyét. Ez egy olyan érték, amivel játszani nem szabad, hanem mindent el kell követni a hegemonia visszaszerzésének és megtartásának érdekében.

Nagy figyelemmel olvastam a Vívó Híradó szeptemberi számában, a "Reflexiók" cím alatt hasonló témakörrel foglalkozó cikket. Ami ebben a cikkben foglaltatik az tökéletesen fedi a tényeket és az igazságot. Több mint 30 évet éltem a magyar kardvívásban és való tény, hogy a magyar kardvívó-sport a legutóbbi időig mindég rendelkezett nem egy, de két - három olyan gárdával, amely az első gárda kiesése esetén is feltétlenül helyt tudott volna állani. Nagyon jól emlékezem még, hogy 1938-ban a magyar főiskolai válogatott Palócz - László - Nyilas - Élthes összeállításban sikeresen állta meg a helyét a Pinton - Montano - Masciotta - Perenne összeállítású olasz csapattal szemben, ami azonos volt az olasz nagy válogatottal és bár 10:6-ra kikaptunk, de minden vereségünk, egy kivételével /Pinton-Palócz 5:2/ 5:4 volt és ha a Jungmann elnökléte alatt álló zsűri feladata magaslatán áll, megverjük az olasz nagy válogatottat, amely akkor egyedüli félelmetes ellenfele volt a magyar kard válogatottnak. A mi csapatunk pedig ekkor legfeljebb a negyedik, vagy az ötödik garnitúra volt.

Ne vegyék tőlem rossz néven, a hazaiak, hogy a távolból én is hozzászólok ehhez a témához, de féltékeny szeretettel ápolom és őrzöm a nagy magyar kardhagyományokat és igyekszem azt átlátnálni nemcsak technikailag és taktikailag, hanem szellemileg is. Ugy érzem, jogom van a hozzászólásra, mint régi tapasztalt versenyzőnek és úgy is, mint oktatónak. Minden biztonnyal emlékezel még régi beszélgetéseinkre, amelyet 1951-ben folytattunk a régi Dózsa - teremben kardvívósportunk helyzetéről. Már ekkor előrevetette árnyékát a később bekövetkezett kudarc. Neked emlékezned kell, hogy hányszor említettem előtted és szinte eszelősen ismételttem, hogy mi az a két ok, ami a magyar kardvívás hegemoniájának sirját megássza. Sajnos nem hallgatott meg senki Rajtad kívül, pedig nem egyéni önző érdek, hanem a vívó-sport őszinte szeretete vezérelt. Szerintem az egyik ok az volt, hogy a fiatalok neveléséhez csak későn fogtak hozzá. Csak 1952-ben kezdődött el a fiatalok tervszerű nevelése, két hosszú esztendő teljesen kimaradt és ez a két évi késsedelem végzetesnek bizonyult. A másik ok szorosan összefügg az elsővel. Ez az ok, ami ma is csak egyetlen orvosságként jöhet számításba. Gözsy Sándor és Ozoray Zoltán nagyon helyesen látják a kardvívó sportunknak az utolsó években lábra kapott rákfenéjét: az akciószegénységét. Ez látod a másik és legfőbb ok. A messze koron túl lévő Kovács, Gerevich, Kárpáti, Berczelly, Rajcsányi még a vívó-sportban soha nem tapasztalt előrehaladott korban is, főlényes taktikai tudásukkal verték vissza mind a hazai, mind a

külföldi atlétavivók támadásait. Én, mint fiatal versenyző feledhetetlen Mesteremtől nyertem a technikát, de a taktikát Baytól, Kabostól, Pillertől és még sok más nagy vívótól tanultam. Elsősorban az öregektől. Nagyon jól emlékezem azokra az időkre, amikor már feltörő fiatal versenyző voltam a harmincas évek végén és feljött a terembe Tóth Péter, - aki ekkoriban már 60 felé járt, - velünk fiatalokkal vívni. Keresves küzdelmek árán tudtam csak megverni néha-néha. Nagyon kevés az a vívó akivel veleszületik a taktikai készség. Azt tanulni és gyakorolni kell. De kivel lehet azt gyakorolni? Csakis öregebb, tapasztalt rókával. Ezért mondtam már régi beszélgetéseink idején Neked, hogy támogatni kell az "öreg" vívókat, akik ugyan nem voltak nemzetközi nagyságok, de kitűnő tréningpartnerei lettek volna a fiatal utánpótlásnak, akiket keresztül kényszerültek volna taktikát tanulni a termekben, mert egyszerű hajrá-vívással ezek felett nem lehet győzelmet aratni. Ezzel szemben szomorúan láttam az 54-55-56-os években az üres vívótermet, ahol legfeljebb egy pár másod-harmad osztályú vívó csempülte egymást. Az u.n. élgárda rendszerint edzőtáborban volt, vagy pihente éppen a legutóbbi nemzetközi mérkőzések fáradalmait és legfeljebb mint előke-lő idegen nézett be a terembe, hogy csodálatba ejtse hallgatóságát külföldi turabe-számolójával. Az edzőtábor lakói pedig kik voltak? Pár idősebb olimpikon és egy csomó fiatal, aki egymással vívott unalomig. Kérdelem én Tőled - vajon X fiatal milyen taktikai tudást sajátított el Y fiattaltól? Szerény véleményem szerint az idősebb, tapasztaltabb vívó segítsége nélkül vívósportunk szükségszerűleg elatletizálódik és az lesz a jobb vívó, aki nagyobb tud ugrani, vagy gyorsabban tud futni. De fölényes kardhegemóniánkat a multban nem ezeknek az erényeknek, hanem kizárólag fölényes tak-tikai - távolról sem technikai - tudásunknak köszönhattuk. Ez a taktikai tudás el-veszett azzal, hogy nem ápoltuk, nem fordítottunk kellő gondot a magyar kardvívásnak mindig egyik legnagyobb értékét jelentő és nemzetközi színvonalon is az élhez tarto-zó u.n. középrétegére. Mindig hangoztattam és most is hangoztatom, hogy az idősebb, tapasztalt versenyzőket be kell fogni a fiatalok tréningpartneréül, elő kell segíte-ni versenyzési-lehetőségüket, és mindent el kell követni az időelőtti visszavonulásuk megakadályozására. Még most sem késő, elő kell venni az öreg taktikusokat!

Rövidre tervezett levelem egy kissé hosszúra nyult és ezért elnézése-det kérem. De gondold meg, mint a magyar kard szerelmesének, minden vereség, amely ezen a téren ér bennünket, fájó seb számomra és kötelességemet véltem teljesíteni so-raimmal, amelyekkel a súlyos helyzetből kivezető ut felfedezését segítem elő.

A vívás lélektani problémái

3. közlemény

Az akarat .

Az ember cselekvéseinek határozott indító okai és céljai vannak. Az indító ok cselekvésre készítet, a célt pedig mint a cselekvés végső eredményét elérni igyekszünk. Az indító okok ismerete nélkül nem érthetjük meg, hogy miért törekszik valaki egyik vagy másik cél elérésre, nem ismerhetjük meg cselekvései valódi értelmét.

Tanítványainknak a vívással kapcsolatos indító okai - melyek őket cselekvésre készítetik - igen sokfélék lehetnek. Legtöbbüknek titkolt, vagy bevallott vágya, hogy híres ember, nagy vívó, "második Gerevich" szeretne lenni. Sokan világot szeretnének látni, mások romantikus hajlamaikat elégitik ki a vívással. Mindnyájan tapasztalhattuk, hogy kezdő vívók milyen szívesen viszik haza edzés után feyverüket, még akkor is ha azt szertárban, biztos helyen hagyatnák. Több tanítványomtól megkér-deztem ennek okát. Volt aki azzal indokolta, hogy otthon gyakorolni szeretne, kaptam kitérő választ is, de a következő felelet sem ment ritkaságyszámba: "Olvastam A há-rom testőr -t és azóta olyan jó érzés, ha velem van a töröm." Az indító okok között szerepelhet esetleg karrierizmus, sőt valamilyen kényszerítő körülmény. Ezeket a ne-gatív irányító okokat a jó nevelő munka helyes irányba terelheti.

Gyakran találkozunk ugynevezett "egészségügyi" vívókkal, akik orvos tanácsára üzik ezt a sportot, azért, hogy megszabaduljanak felesleges kilóiktól, vagy hogy jobban tudjanak uralkodni mozdulataikon, azaz "vasaltabbak" legyenek. Ezeket sem szabad magukra hagyni, segíteni kell őket céljaik elérésében. Súlyos hiba lenne

guny tárgyává tenni az ilyeneket, mert ez az érzékenyebbekben egész életükre kiható kisebbségi érzést kelthetne.

A cselekvésre készítő indító okokat módunkban áll irányítani. A mi esetünkben helyes, ha az indító okoknak több összetevője van. Éljen a vágy tanítványainkban, hogy adottságait, lehetőségeit kihasználva, az általa elérhető legnagyobb eredményt produkálja. Törekedjen arra, hogy a vívason keresztül jelleme, fizikuma helyes irányban fejlődjön. Fiatalabb korosztálynál az olyan természetes módon jelentkező romantikus hajlamokat is fel lehet használni munkánk eredményesebbé tételére.

Ezek a pozitív indítékok bizonyos idő elteltével szinte testi és lelki szükségletté tehetik a vívást, mely állandó kielégítésre készíti tanítványainkat.

Szoros értelemben vett akarat cselekvésekről akkor beszélünk, ha cselekvéseink valamely külső vagy belső akadály leküzdését is magukban foglalják. Az akarat itt abban nyilvánul meg, hogy az ember kényszeríteni tudja önmagát olyan cselekvésre, melyet fontosnak tart, és le tudja küzdeni azokat a csábításokat, melyek annak megtörténtét akadályoznák. Az akarat mindenek előtt önmagunk feletti erő: cselekedeteink és viselkedésünk tudatos szabályozója. Az akarat győzelme kellemes érzést kelt. Erre az érzésre fel kell hívunk tanítványaink figyelmét, fel kell kelteni ezt bennük. Egy 15 éves leánytanítványom például büszkén ujságotla, hogy szülei választás elé állították: vagy tánciskola, vagy vívóedzés. Ő az utóbbit választotta. Azt hiszem - ha életkorát tekintetbe vesszük - elismerhetjük, hogy komoly győzelem volt.

Az akarat megnyilvánul külső akadályok legyőzésében is. Ilyenek a különféle zavaró körülmények tanulás és versenyvívás közben, vagy a különböző testi fogyatékoságok. Az akarat nevelését és támogatását szolgálja, ha a távoli "nagy cél" mellett még könnyebben elérhető részletcélok is lebegnek tanítványaink előtt. Ezeknek elérése következtetni enged a végleges, a "nagy cél" elérésének lehetőségeire, és újabb kitartó munkára ösztönöz. Úgyeljünk arra, hogy tanítványainknak részletcéljai is reálisak legyenek, ne engedjük, hogy tulbecsüljék erejüket és képességeiket. Ennek ellenére se öljük ki azonban tanítványainkból a cimeres mez felöltésének lehetőségét, vagy inkább kivánságát, hiszen ez egyrészt állandó motorja lehet cselekedeteiknek, másrészt pedig néha be is következik. Minden esetben óvatosan, a tanítvány képességeinek és lehetőségeinek ismeretében, felelősségérzéssel kell kezelnünk ezt a kérdést.

Mint tudjuk az akarat cselekvés előfeltétele a cél és az eszközök ismerete. Ez azt jelenti, hogy az ember gondolatban cselekszik mielőtt azt a valóságban is keresztülvinné. Innen ered, hogy a gondolati cselekvés a cél és az eszköz felismerésén túl magába foglalja a különböző cselekvési lehetőségek megfontolásának bonyolult folyamatát is. Cselekedni vagy nem cselekedni? Milyen uton és módon? Milyen irányban és mikor? Ezeket a folyamatokat a döntés, vagy elhatározás zárja le. A gondolati cselekvést az elhatározás után a végrehajtás követi.

Amikor gyorsan kell cselekedni, az elhatározás és akarat végrehajtás követik egymást. Versenyvívásban ennek a folyamatnak óriási jelentősége van. Az adott lehetőségek közül a megfelelőt kiválasztani és azt végrehajtani sokszor a pillanat tört része alatt kell, hogy megtörténjen. Ez igen komoly szellemi és fizikai adottságokat igényel. Ezért szokták a vívást szellemi sportnak is nevezni és ezért vannak előnyben azok akik nemcsak fizikailag fejlettek, hanem a vívás elméletén túl másirányú és széleskörű ismeretekkel is rendelkeznek, szellemük mozgékony és rugalmas. Ezeket a gondolatokat jó tudatosítani tanítványainkban is. Lássák be, hogy a jó vívónak sokoldaluan fejlettnak kell lennie, és a matematikai házifeladat önálló megoldása jó "szellemi bemelegítés" a víváshoz.

Egyes emberekről azt mondjuk, hogy cselekedeteik tudatosak, meg vannak győződve kitűzött céljaik helyességéről és fontosságáról. Ezek ellentmondás nélkül alávetik magukat a fegyelemnek, mert belátják ennek szükségességét. A valódi tudatosság - mely a fejlett akarat jele - ellentétben áll olyan sajátosságokkal, mint pl. a befolyásolhatóság /szuggesztibilitás/, az ellenkező hajlam /negativizmus/, melyek az akarat hiányosságairól tanuskodnak. Számtalan esetben előfordul, hogy a gyengébb akaratú ember egy erősebb akaratúnak befolyása alá kerül. Ezt a jelenséget "szuggesztiónak" nevezzük. Az ilyen típusú ember minden tanácsot elfogad, könnyen rábirható arra, hogy még olyan dolgokat is megtegyen, mely sem nézeteinek, sem szándékainak nem felel meg. A szuggesztibilitás általában a gyenge akarat jele, eltekintve azoktól az esetektől, amikor a szuggesztáló rendkívül erős ilyen irányú képességekkel rendelkezik.

A szuggesztió külső ellentéte az ellenkező hajlam, a negativizmus. Ez abban nyilvánul meg, hogy minden áron saját akarata szerint jár el az illető, nem hallgatva más tanácsára, vagy utasítására, még akkor sem ha sejtí annak helyességét. A befolyásolhatóság éppen úgy, mint a negativizmus a gyengeség jele. A tudatos cselekvőkészség mindkét esetben hiányzik. Az egyik esetben a mások tanácsával való vak ellenkezés, a másokban pedig azokban feltétlen, megfontolás nélküli követése a jellemző. Tanítványaink körében mindkét típussal találkozhatunk. Az akarat-erő fejlesztésével érhetünk el itt is eredményeket. A negativista típus minden korban és időben, nemre és foglalkozásra való tekintet nélkül, s így a minket szorosabban érdeklő különböző sportágak között is megtalálható. Káros befolyásuk a vívás történetében is szolgáltatott már, s fog ezután is egy két példát eredményezni. Az ugynevezett "ellenzós" felfogás mindig kerékkötője a fejlődésnek.

Az akarat tulajdonságok alapja a határozottság is, mely szorosan összefügg bizonyos értelmi tulajdonságokkal: fejlett kritikát és egyben merész gondolkodást kíván. Nem szabad összetévesztenünk a gyors elhatározó képességgel. A tények kellő mérlegelését elhanyagoló, elsietett elhatározás - olyankor, amikor a körülmények nem kívánják gyors cselekvést - szintén a gyenge akarat jelensége. E körülményt gyakran figyelhetjük meg gyengeakaratu, határozatlan embereknél. Számukra az elhatározás szinte kínos művelet, amelytől minél előbb szabadulni szeretnének. Olyan esetekben, amikor várni nem lehet, a határozottság azt jelenti, hogy tudjunk gyorsan mérlegelni, gyorsan és helyesen határozni. E képesség kialakítása egyaránt lényeges tanítványnak, mesternek, sportvezetőnek, sőt a két utóbbi fokozott mértékben kell, hogy rendelkezzen vele. Gondolok itt a döntő pillanatokban való csapat-összeállításra, vagy a helyes taktika megválasztására.

Ahhoz, hogy kényszeríteni tudjuk magunkat elhatározásunk végrehajtására és le tudjuk küzdeni az akadályozó okokat, /pl. félelem, fáradtság, stb./ önuralomra van szükségünk. Az önuralom azt is jelenti, hogy tudjuk leküzdeni nem kívánt szenvedélyeink és érzelmeik káros megnyilvánulását, nem ragadtatjuk magunkat impulzív cselekedetekre.

A kitűzött cél utjában álló akadályok leküzdése feltételezi az erélyt és kitartást. E két tulajdonság nem jár mindig együtt. Vannak akik rendkívül nagy eréllyel látnak munkához, de gyorsan ellanyhulnak. Az ilyen egyéniség nem elég kitartó ahhoz, hogy leküzdje az akadályokat. Szerencsés eset, amikor a két erény együtt jelentkezik, ha nem is megegyező erősségben. Ilyenek képesek hosszúideig tartó és nagy erőfeszítésre. Akaraterejüket a felbukkanó akadályok erősebbé teszik.

A közösségi érzés nagymértékben alkalmas az akarat fejlesztésére. Vannak olyan emberek, akik akkor tudnak igazán nagy eredményeket produkálni, ha nemcsak saját, hanem a közösség érdekében kell bizonyos feladatokat megoldaniuk. Vannak akik egyéni versenyben nem produkálnak annyit mint csapatversenyben, amikor is kézzelfoghatóbb a felelősségérzet mely a csapata eredményéért fűti.

A közösségi érzés szellemét feltétlenül alakítsuk ki tanítványainkban, mert akaratnevelő hatásán túl egyébként erkölcsi tulajdonságok kialakítására is alkalmas, melyeket joggal várhatunk el a ma sportolótól. Ne csak önző célok és indítékok készítsék tanítványainkat szorgalmas és kitartó munkára, hanem egyesülete, városa, vagy akár hazája érdekében reáharuló felelősség is.

Tanítványainkban ki kell alakítanunk az akaratnevelés szükségességének meggyőződését, figyelemmel természetesen az illető életkori sajátosságaira. A gyermekneklátnia kell, ha már megfelelő fejlettségi fokot elér, hogy akaraterejének növelésében övé egy bizonyos idő után a fő szerep, mestere már legfeljebb irányítója és támogatója lehet ebben a harcban. Az irányítás és támogatás itt azt jelenti, hogy - ismerve tanítványunk képességeit - óvatosan úgy befolyásuljuk elhatározását, hogy a kitűzött cél elérése kívánjon erőkifejtést tőle, de ne legyen az lehetetlen, és így - egy az edző szemében természetesen bekövetkező -, de a tanítvány számára esetleg lehangoló csalódástól megkíméljük őt. Tegyük világossá és természetessé előtűk, hogy az erősakaratu egyén saját elhatározásával szemben is érez felelősséget. Lényeges követelmény, hogy ismerjék fel cselekedeteik értékét, és támasszanak igényeket önmaguk és cselekedeteik végrehajtásával szemben.

Végül egy fontos követelmény: az akarat-erő állandó edzése és gyakorlása. Egy-egy kis önmagunkon aratott győzelem már erősebbé tesz bennünket. Ha ez magától nem megy, a vívómester ilyen értelemben is legyen E D Z Ó !

Osváth Ferenc
testnevelő tanár. vívó szakoktató

NEM TUDNAK NAPIRENDRE TÉRNI...

Olasz sporthírlapírók a budapesti vívóvilágbajnokság tanulságairól

A budapesti VB. félreérthetetlenül bebizonyította, hogy a vívó-sportban megváltoztak a dolgok: vége a latin vívás és a latin vívók hegemoniájának. s a nagyon is életképes keleti iskolák új erői a nemzetközi értékelés csúcsaira kerültek. Az olaszokat és franciákat a férfitőrben és párbajtőrben is felülmúlták a keleti nemzetek vívói, attól eltekintve, hogy a nőitőrben a szovjet és magyar lányok már korábban is előretörték s a kardban a vezetés mindig a magyaroké volt. A tények váratlanul értek bennünket, ha voltak is ennek előjelei a reálisan látók szemében. A hanyatlást előidéző okok a következők:

- a./ vívóink felkészültsége elégtelen s nem megfelelő erőnlétük;
- b./ keleti ellenfeleink haladásról tesznek tanúságot, úgy iskolában, mind küzdőszellemben;
- c./ új versenyformulák vannak;
- d./ élvívóink átlagos életkora magasabb a keleti vívók életkoránál.

A meg nem felelő felkészültséget a vívómesterekkel lehet megmagyarázni, különösen tőrben, ahol megmerevedett a technika s a taktika sem korszerű. Ez részben azért van, mert a legjobb olasz vívómestereket távoltartják a külföldi versenyektől s így ezek nem ismerkedhetnek meg mások ujtásával.

A villanytört kevés vívómester tette magáévá. A többség csak kritizálja vagy egyenesen ellene dolgozik. A külföldiek - a franciák kivételével - egyre jobban hozzászoknak s élvezik előnyeit. Olasz fiatal vívóink a vívóteremben - lecke alatt - bámulatosak, a nemzetközi versenyeken azonban hamar kimerülnek. Erőnlétük, általában elégtelen, nem bírnak lépést tartani keleti ellenfeleik ritmusával, akik igazi atléták, erőművészek s kötéltáncosok // is tudnak lenni.

A szovjet, magyar és lengyel vívók sikerét főleg tömeges s állandó haladásuk magyarázza. A maguk összességében az oroszok azok, akik óriás léptekkel jöttek fel a villanytőrben s a párbajtőrben. Vezetőik kijelentése szerint a férfitőrben fejtették ki a legnagyobb erőfeszítést. De a négy fegyvernemet magában foglaló együttesük egészét a hatályosság, a fegyelem, a felelősségtudat és a sportbeli komolyság jellemzi.

A Szovjetunióban idejében felismerték és programszerűen elfogadták a villanytalálátjelzőn alapuló fejlődést és ehhez alkalmazkodtak, szinte tudományosan. A szurófegyvereknél is igyekeztek felhasználni a modern kardvívás lényeges és gyakorlatilag hasznos fogalmait, nem feledkezve meg a fegyvernemek parancsoló szűkségleteiről sem. Erről sokat lehetne beszélni. Ehelyütt csak arra kívánunk rámutatni, hogy nekünk is az oroszokhoz hasonlóan kellene eljárnunk.

Ha például a küzdőszellemet nézzük, meg kell állapítanunk, hogy a magyarok, az oroszok és lengyelek egészen másképp vetik magukat küzdelembe, mint a mieink.

A hajótörés keserű valóság. Bűn volna tagadni. Bertoliali elnök bizonyára elgondolkozik a világvívás kataklizmája s az olasz vívás gyászra fölött. A kiábrándító törversenyek után az elnök nyilatkozott: "Lehet kegyetlenkedni a sok dicsőséget szerzett bajnokainkkal, mikor mögöttük tátong az űr, s ezért nagy szűkség van rájuk a római olimpián....."

A 40 éves E.Mangiarotti összeroppanása az egész olasz csapatot magával rántotta. Ilyen még nem történt velünk az utolsó félszázadban: a friss fiatal németek elbántak velünk. Az egyéniben csak Delfino emelkedett ki s részben Tassinari; a csapatversenyt a lemondás légköre öntötte el. Megelőztek bennünket az oroszok, franciák s így alulra kerültünk.

Calarese bámulatos küzdelmes negyedik helye a kard egyéniben, Narduzzi, Benvenuti, Ravagnan jó szereplése a franciák ellen, a helytállás Magyarországgal szemben az évek óta elhanyagolt fegyvernemben jól jött.

Ha ki kellett kapnunk, jobb, hogy ez Budapesten történt s nem Rómában. A közép- és keleteurópai tenger áttörte a gátat s fittyet hány minden hagyományra. Az ifjuság testi és athlétikai erejével halad, amit fegyelmezettség, komoly sportszellem, győzelmi akarat egészít ki.

Brecht fiatalos lendülete elsodorta D'Oriolát és Mangiarottit, a 20 éves Habarov hasonlót művelt és példájuk megsokszorozódott. A budapesti ítéletnek Róma lesz az utolsó fellebbezési lehetősége. Amikor törvényt ülünk a múlt fölött, a jövőre is gondoljunk.

Az olasz vívók nagy részének ésszerűtlen, meg nem felelő felkészülése az átmeneti okok közé tartozik /már az olasz bajnokságokon is tapasztalható volt/. Ugy érkeztek a Margitszigetre, mintha nem versenyzők, hanem turisták lettek volna. Tipikus Mangiarotti esete. Berlin /17 éves kora/ óta, számtalan győzelmet aratott az egyéni versenyeken és csapatban is lelkesedésével sodorta magával társait. A magyar fővárosban szórakozottnak s mással törődőnek látszott. Hiányzott belőle az a minimális koncentráció, ami a páston nélkülözhetetlen. Tulzott volna azt kérni tőle és társaitól, hogy egész éven át a vívással törődjenek?

Edzéseinken komoly ellenőrzésre, fegyelemre van szükség s el kell kérülni, hogy azok pihenést és kikapcsolódást jelentsenek válogatottjainknak. A vezetők, vívómesterek, csapatkapitányoknak lelkileg is fel kell készíteniük a vívókat. /Giorgio Bocchinóról Budapesten kitűnt, hogy sem ideje, sem szándéka nincs erre./

De a bajnak mélyebbre nyúló gyökerei vannak. Sokat préseltünk ki a bajnokainkból, az utánpótlást pedig elhanyagoltuk. Elvakított bennünket a franciákkal és magyarokkal való, immár történelmi jellegű párbaj. Nem vettük észre, hogy új erők kopogtatnak az ajtón, növekvő energiával, akiknek mi, a felkészületlenek, a kapkodók adtuk kezükbe a fegyvert /villanytört, új szabályokat/.

Az olasz vívás szervezete sem megfelelő. Vezetőiben több az ambíció, mint a jó gondolat. Az olyan alapvető kérdést, mind a vívómester problémát, labdacsokkal kezeljük, de alapjában véve nem oldjuk meg.

Meg kell találni a friss erők bekapcsolásának módját. Emberhez méltó életet, tekintélyt, anyagi függetlenséget s jövőt kell biztosítanunk vívómestereinknek. A vívókat úgy kell elhelyezni, hogy hasznára lehessenek sportágunknak. A CONI-nak /az olasz Olimpiai Bizottság. A szerk./ edzőközpontokat kell felállítania, biztosítva ezek működését; szemelőtt tartva, hogy a vívást az athletizálás alapozza meg. Egyre újabb ifju erőket kell bekapcsolni. A háboru előtti olasz, francia és magyar vívás inkább művészet volt, mint sport. Figyelembe kell venni a bekövetkezett változásokat.

Filogamo cikkében részletesen ismerteti a szovjet vívás történetét 1952-től Helsinkitől óta, hangsúlyozva, hogy az oroszok szinte tudományosan kielemezték a latin nemzetek s a magyarok vívását. A szovjetek a kard rovására a törre koncentrálták erőfeszítéseiket. Felemelkedésük szputnyikszerű.

Budapest úgy kerül bele a vívás történetébe, mint a legnagyobb forradalom. Új korszak kezdete lehet, amelyben a közép- s kelet - európaiké a szó, ha az olaszok és a franciák nem mozgositják teljes erejüket. Új alapokon, messzire előtekintve kell elkezdenni az újjászervezést, olyan férfiakkal, akik egyéni ambíciójuk helyett a vívósport közös érdekeit helyezik előtérbe.

Nem szabad a múlt illúzióiba esni, de a pesszimizmust is félre kell tenni s akkor a világ bajnokságot jelentő rudakra felröppenhet az olasz trikolor.

SZÖVETSÉGI HÍREK

A "gyakorló" villanypengék használata.

A villany törvívás egyre nagyobb terjedése magával hozta, hogy a vívók már az iskolázás és teremvívás során akarnak összeszokni a villanyfegyverrel, mivel annak súlya, súlyelosztása és pengedinamikája erősen eltér a száraz fegyvertől.

A versenyeken használt villanyfegyverek beszerzése és pótlása már amúgy is súlyos terhet rótt a szakosztályokra és a fokozatosan fellépő újabb igények szinte elviselhetetlenné tették az anyagi kiadásokat.-

1959 elején az O.S.C. saját kezdeményezésre és használatra rendelt egy szállítmány u.n. gyakorló pengét, amelyek a villanypengétől kizárólag a vezetőkorony hiányában különböztek. A menetekre az egyébként kiselejtezett szuróhegyek kerültek felszerelésre.

4 férfi és 6 női I. osztályu versenyzőjét szerelte fel a sz.o. gyakorló fegyverekkel, egyidejűleg bevonva a szárazakat. Ezt követőleg villanytőröket - kevés kivétellel - csak versenyen vagy kerettedzésen, gép előtt használtak.

Egy év leforgása után a következő tapasztalatok szűrhetők le:

1./ A versenyzők edzési lehetősége a villanyfegyverrel teljesen egyenértékű gyakorló fegyverrel megoldható és így az ezirányu általános kívánság megoldható. Emellett lényeges megtakarítás érhető el.

2./ Fenti 10 versenyző 1 évi pengefogyasztása ugy alakult, hogy 1959-ben az előző évhez képest száraz pengékben 54 %-ot, villanypengében 44 %-ot igényeltek, egyébként azonos idejű és mérvű edzések során. Ennek magyarázata abban rejlik, hogy a gyakorlópengék élettartama, nagyobb keresztmetszeténél fogva meghaladja a szárazpengékét és a horony elmaradása következtében sokkal többet bír a villanypengénél.

3./ Az egy évi megtakarítás az említett sz.o. viszonylatában kb. 5000.- Ft.-ra tehető. Minden gazdasági vezető a saját pengefogyasztása alapján kiszámíthatja a várható megtakarítást, az alábbi árak figyelembevételével:

1 db. száraz penge 30.- Ft
1 db. gyakorló " 35.- Ft
1 db. villany " 46.50 + huzalozás!

Szinte érthetetlen, hogy az MVSZ. által 1959-ben, minden sz.o.-nak megküldött e tárgyú levele visszhang nélkül maradt, noha az egyre növekvő anyagi terhekre állandó volt a /jogos/ panasz.

Fenti tapasztalatokat azért tesszük közzé, hogy azt belátás szerint hasznosítsák és esetleges újabb meglátásokkal gazdagítsák.-

Nem feltétlenül kell az egyes - talán tulfinom idegzetű élversenyzők felfogását kutatni fentiekkel kapcsolatban, mert ők vívóidejük túlnyomó részét a keret vagy táborozásokon töltik, rendszeresen gép előtt dolgozva, villany fegyverrel. Viszont a szakosztályokat nagyszámban terheli a többi I. osztályu és felfejlődő II.o. versenyzőjük ellátása, akik évente csak néhány versenyen jutnak gép előtti víváshoz és minden más esetben tökéletesen egyenértékű fegyvert kaphatnak a gyakorló törben.-

Az MVSZ. Technikai Bizottsága megbízásából

Sárosy Antal.

Ujszerű a kardvívók edzési módszerében

Tysler D. A. tanulmánya a Teorija i Praktika Fiziceszkaj Kulturü c. szovjet sport folyóiratból

Fordította: Tiboldi Tibor

3. befejező közlemény

A cikkiró tanulmánya előző fejezetében "Az eredeti szándék akcióközbeni megváltoztatásának készsége" címen 1/. tételként: A találat helyének asszozás közben való megváltoztatásával foglalkozott.

2./ Elhatározást változtatni azzal a céllal, hogy kivédje a támadást.

Ha az ellenfél a támadást megindító mozdulatra nem támad közbe elég mélyen, akkor a megközelítés távolsága lehetővé teszi a megközelítés pillanatát kihasználva, felismerve az ellentámadást, megváltoztassuk az elhatározást, azt kivédjük és mozgás közben folytatva a menetet visszavágjunk.

M i n t a g y a k o r l a t .

Edző:

Nagy távolság. Helyben vagy hátralépéssel ellentámadást hajtott végre a támadással közeledő tanítványra, tetszőlegesen változtatva a vágásokat a belső és külső kézre.

Tanítvány:

Lassan kezd közeledni, majd maximumig felgyorsulva támadást végez a fejre, lépés-kitöréssel. Amikor észleli az ellentámadást azt a szükséges védelemmel elhárítja és visszavág.

A menet az ellentámadás különféle variációival és más cselekmények változtatásával bonyolítható.

3./ A feszült figyelőhelyzetbe való visszatérésnek vagy megőrzésének készsége.

A vívók között ezt a készségeket a meglepetéseket megelőző készségnek nevezzük. Az ilyen irányban való edzés erősíti a vívó éberségét és csökkenti az ellenfél meglepő támadásának lehetőségét. Különleges gyakorlatokkal elérhetjük, hogy a meglephetőség pillanatai lecsökkennek és a készenléti állapot gyorsan visszatér. Ha nem reagálunk az ellenfél cseleire a támadást sok esetben sikerül védeni vagy ellentámadással megelőzni.

a./ Kiküszöbölni a meglephetőség állapotát, nem reagálni a cselekre, az ellenfél végső vágómozdulatát védeni.

M i n t a g y a k o r l a t .

Edző:

Küzdő távolság. Támadást hajt végre, cselezve közeledik a tanítványhoz. A vágási kísérletet széles nagy mozdulattal hangsúlyozza.

Tanítvány:

Visszalépve igyekszik nem reagálni a cselező mozdulatokra. Igyekszik észlelni a penge utját, azt elhárítani és visszavágni.

b./ Megőrizni a feszült figyelem állapotát és ellentámadással megelőzni az ellenfelet.

M i n t a g y a k o r l a t .

Edző:

Váratlanul változtatja a különböző résekbe irányuló egyszerű támadásokat a többi cseles támadásokkal.

Tanítvány:

Hátrálva elhárítja az egyszerű támadásokat. Amint többcseles váratlan támadást észlel, igyekszik azt megelőzni.

c./ Megőrizni a feszült figyelem állapotát nem reagálni a cseles visszavágásra megelőzni azt ismétlő vágással vagy szurással.

Amikor a támadó az ellenfél védésébe ütközik a "meglephetőség"-hez közeli állapotba kerül. A viszontvédés hatásos, az egyszerű visszavágások ellen, de kevésbé hatásos cseles visszavágások ellen. Különleges edzés útján kialakul a készség arra, hogy amikor támadásunkat védték és észrevesszük a cseles visszavágást vagy a bentragadást a védekező helyzetben, azt ismétlő vágással vagy szurással megelőzzük.

M i n t a g y a k o r l a t .

Edző:

Középtávolság. Védés után tetszőleges egyszerű visszavágásokat végez vagy néhány csellel vág vissza.

Tanítvány:

Az egyik részre áltámadást hajt végre védelembe ütközve hárítja az edző egyszerű visszavágást, majd megpillantva a cselriposztot, az egyik csellel ismétlővágással, szurással igyekszik azt megelőzni.

A találat helyének megválasztási készsége már megkezdett támadás vagy visszavágásra.

Ilyen feladat kitűzése nagy távolságról történő támadás és középtávolságról végrehajtott visszavágás/ esetében indokolt. Ennek a készségnek az elsajátítását azzal kezdjük, hogy a tanítvány lerohanással támadja a hátráló edzőt és aszerint választja ki a találatot, hogy ez hogyan reagál a maga fegyverével.

A tapintó reflex gyorsasága.

Ennek a feladatnak megoldását azzal segítjük elő, ha a védekező műveleteket gyakoroljuk a rájuk következő ríposztokkal. Ehhez azt kell feladatul tűzni, hogy a tanítvány behunyt szemmel védekezzen és ríposztoszon az edző pengéjének érintésére reagálva. A behunyt szemmel végzett gyakorlatok során ki kell alakítani a tanítványnak azt a készségeket, hogy megállapítsa a különbséget a pengeütés és a védekezéskori érintkezés között amely után a visszavágás végzendő.

A vágás vagy szurás pontossága.

A kardvívó számára a vágás pontossága a kézre irányított támadásokban a legjelentősebb. Az ebből a célból végzett gyakorlatok közismertek. Csak arra kell figyelni, hogy a mester és tanítvány a távolság és az ütem változtatásával végezzék

ezeket a gyakorlatokat. A vivőcselekmények és taktikai készség tökéletesítésére irányuló folyamat összehangolása, valamint a vivő látási és érintési reakciónak tökéletesítése nagy követelményeket támaszt edzővel és tanítvánnyal szemben egyaránt.

A gyakorlatok bonyolultságának és a reagálási változatok számának pontos összhangban kell lenniük a vivő technikai színvonalával. Ha ez nem így van úgy a tanítvány figyelmének és tudatmegosztásának felesleges megterhelése befolyásolja a cselekmény végrehajtásának minőségét, vagyis technikai hibákat von maga után.

Fokozatosan növelve a megfigyelési célpontok számát és igyekezve megtartani a vivőcselekmények kivitelezésének helyes formáját a gyakorlatban, amelyek nem engedik meg hogy a tanítvány figyelmét és tudatát egyetlen lehetséges reagálási variánsra összpontosítsa, sikerül elérni a kivitelezés gyorsabb automatizálását és a technikai készségek magasabb foku beidegzését. Ennek folytán lehetségessé válik, hogy jelentősen lerövidítsük az élversenyző képzés időtartamát.

A látási és érintési reakciók specializált megjelenési formáinak tökéletesítése és ezekben a megjelenési formákban a hibátlanság és a pontosság elérése lehetővé teszi a kardvivő számára a cselekvő és irányító versenyvivást, amely telítve van bátor és igen gyors elhatározásokkal, gazdag - rögtönzött folytatásokkal a "nyitott szemmel" való küzdelem elsajátítását és a legrövidebb idő alatt is nagy sportteljesítmény elérését.

HÍREK

MVSZ Elnökségi ülés. A szövetség Dr.Csanádi György elnöklete mellett megtartott elnökségi ülésén - többek között - a hagyományos Balaton bajnokságoknak ezidén nemzetközi szinten való megrendezését határozta el. A Siófokon 4 fegyvernemben lebonyolításra kerülő verseny, előreláthatólag június végén a Balatoni Sportteretek keretében kerül megrendezésre. A verseny szervező bizottsága Dr.Rozgonyi György vezetésével még e hó folyamán megkezdí a nagyszabásu verseny előkészületeit.

Átigazolások. A Szövetség elnöksége a következő átigazolási kérelmeket hagyta jóvá: Demeter Károly átlépését az OSC.-ből a Csepelbe, Dunay András a Petőfiből a BVSC.-be, Dr.Dósa György a Petőfiből a Medoszba, Enyedy Siegrfid a V.Meteorból a Csepelbe, Havalda Victor a Bp.Vasasból a BVSC.-be és Szelényi István a V.Meteorból az OSC.-be, valamint a januári számunkban felsorolt alacsonyabb minősítésű és rajtengedélyes versenyzők átigazolásához a EVSZ. hozzájárult.

A sportorvosi igazolás érvényességi idejét a sportegészségügyi hatóságok ismét visszahelyezték a régi rendelkezésnek megfelelőleg. Így tehát az orvosi igazolás érvényessége felnőtteknél - ifjuságiaknál egyaránt 6 hónap.

Szakosztályi közlemények.

A Pécsi Egyetemi A.C. új levelezési címe: Szepes László sz.o.intéző
Egyetemi Sportcsarnok. A Veszprémi Haladás Petőfi S.C. levelezési címe: Albrecht László sz.o. vezető Veszprém, Vegyipari Egyetem.

Megalakult I.1.-én a Sztálinvárosi Kohász S.E. vivő szakosztálya. Sz.o. vezető: Dr.Kőserü Tamás, Edző: Eckl Victor. Levelezési cím: Dr.Gellényi Árpád intéző Sztálinváros November 7 tér 9.

Megalakult az Ózdi Kohász S.E. vivőszakosztálya.

A szakosztály vezetője: Stefanek Béla, edzője: Szinyéri György, intézője: Szelényi Vilmos. Levelezési cím: Ózd, Sportiroda, vivőszakosztály.

Kérjük ezeket a bejelentéseket a szakosztályi névjegyzékbe átvezetni.

Skaliczky Géza vivómester az utóda, a legutóbb hirtelen elhunyt Ványi Bélának a VIII.ker. Sportiskola vivőszakosztályában.

Az eredményes munka elismerése. Miként a Spartakusz Sportközpont elnökétől Regőczy Kálmántól értesültünk a Spartakusz agilis vívószakosztálya egy villanytalálat jelzőgépet kapott jó munkája jutalmául.

OSC. vívóházasság. Vivóutánpótlásunk két fiatal tehetsége Rabár Pál párbajtőröző és Plazzeriano Marian ifjúsági törvívó bajnoknő, házasságot kötöttek. Sok szerencsét és hosszantartó boldogságot kívánunk a rokonszenves fiatal párnak.

"Sport a művészetben és történelemben" címen a Testnevelési és Tudományos Tanács emlék kiállítást rendez. A kiállításon bemutatásra kerülnek az egyes történelmi korszakok legérdekesebb tárgyi emlékei és a sporttal kapcsolatos legszebb művészeti alkotások. Dicsőéges multtal rendelkező sportágunk méltó módon való reprezentálása vívóérdek, ezért felkérjük sporttársainkat, egyesületeinket, alszövetségeinket - a vidékieket is - hogy birtokukban lévő és a kiállításra javasolt tárgyak /érmek, szobrok, fényképek, festmények, serlegek, stb./ jegyzékét a MVSZ. Sajtó és Propaganda Bizottságának mielőbb jelentsék be. Jelentkezési határidő: 1960 március 15.

A Veszprémmegyei Sajtó és Propaganda Bizottság 20 oldalas híradót adott ki. A Veszprémmegyei Testnevelési és Sporttanács és a Megyei Ifjúsági Sportbizottság által összeállított versenynaptárról. A felsorolásban az összes sportágak szerepelnek, köztük a vívás 47 versennyel.

Új vívószabálykönyv. Miként már közöltük, a MVSZ. új szabálykönyv kiadását határozta el. A Dr. Rozgonyi György által szerkesztett kézirat elkészült és nyomdába került, úgy hogy már tavasszal megkezdik a szabálykönyv árusítását.

A Bp. Honvéd vívószakosztálya I. 29.-én tartotta taggyűlését Semmelweis utcai vívótermében. A társalgó széksorai teljesen megteltek a majdnem teljes számban megjelent szakosztályi tagokkal. A taggyűlésről szülő részletes beszámolómat, lapunk következő számában közöljük.

Az Egyiptomi Vívószövetség a p h i l a d e l p h i a i VB.-ra utaztában repülőgép szerencsétlenség áldozatává vált, versenyzői és szakvezetőjük Tilly Endre emlékére Cairóban nagy nemzetközi törvívó versenyt rendez III. 17-22 között. A versenyre 3 magyar törvívót és Tilly Endre özvegyét is meghívták.

MINTA közgyűlés

Igy apostrofálta egyik nagy napilapunk az OSC. vívószakosztályának évzáró közgyűlését és valóban találó ez a megállapítás.

A Semmelweis utcai vívóterem széksorait vívóvezetők, lelkes fiatalság - fiúk, lányok - és edzőik foglalják el és nagy figyelemmel kísérik a szakosztály elnökének megnyitó beszédét.

Ennek a teremnek több évtizedes hagyományai vannak - mondotta Dr. Boross Ernő - Gerentsér László a magyar vívás egyik apostola és kiváló tanítványainak szelleme itt él közöttünk és vezérel bennünket további utainkon. Az ő csorbíthatatlan etikai felfogása legyen továbbra is irányítónk.

A szakosztály jövődó terveit érintve hangoztatta, hogy a program változatlan: a kezdők részére a megbízható alap megadása, jó nevelő munkával párosulva, a haladó versenyzők képességeinek tovább fejlesztése, kitűnő mestereik önfeláldozó közreműködésével. Ennek gyümölcse élversenyzőink értékes eredményeiben tükröződik. Jelszavunk legyen: győzni, de nem minden áron! Az OSC. versenyző küzdjön lelkesen a páston a babérokért, de csak a sportszerűség és sporterkölcs előírásainak betartásával.

A nagy tetszéssel és lelkes tapssal jutalmazott elnöki megnyitót Sárossy Antal szakosztályintéző beszámolója követte. Nagy kár, hogy hely hiányában, ezt - a szakosztály egész évi tevékenységét a helyzetet magába foglaló - jelentést, nem áll módunkban teljességében az olvasó elé tárni. Ezért csak kivonatossan ismertethetjük tartalmát.

Az OSC. versenyző gárdája 95 fő, ebből 30-30 I. és II. osztályu, 25 fő III. osztályu és 10 fő ifjúsági minősítéssel rendelkezik. Sajnálatos, hogy az utánpótlás folyamatossága és a versenyző gárda intenzívebb foglalkoztatása érdekében évek óta szorgalmazott további főfoglalkozásu edzői állás engedélyezése nem nyert elintézészt.

Szép sikereket sorakoztat fel a jelentés, úgy az ifjúsági mint a felnőtt élgárda elmúlt évi szerepléséről. Az ifjúságiak közül Plezzeriano Marian az Országos Ifjúsági Bajnokság elsőségével, Szalontay, Sárossy, Torday, Simó és Demeter több értékes győzelemmel érdemelnek elismerést. A felnőtt versenyzők számos kiemelkedő győzelmet mondhatnak magukénak: Juhász Katalin és Dr. Kausz Istvánnak a budapesti VB.-én való átlagon felüli szereplésükkel oroszánrészüik volt a női, illetve párbajtőr csapat aranyérem megszerzésében. Az OSC. élgárdájából még Dr. Szerencsés József, Demeter Károly, Rabár Pál, Marosi József és Szücs Tibor növelték eredményességükkel az OSC. vívók kitűnő szereplését.

Jól sikerült nemzetközi találkozót rendezett a szakosztály az Ukrán főiskolai válogatott vendégszerepeltetésével.

Hálával és elismeréssel emlékezik meg a jelentés a jó eredmények elérésében részes szakosztályi edzőkről: Szabó László, Tari István, Forró Sándorról és Sárossy László segédoktatóról.

A sok örvendetes beszámolni való mellett, a bánatos panasz hang sem hiányzott a jelentésből. Évek óta visszatérő fájdalmas panasz a terem mellékhelyiségeinek és fűtési berendezéseinek felújítása, amely halaszthatatlan problémája a Semmelweis utcai vívóteremnek. Érthetetlen, hogy amikor komoly pénzáldozatokkal a vívótermet és társalgót mintaszerűen renoválták, egyre késik éppen a versenysport és higiénia szempontjából annyira fontos fürdő és mellékhelyiségek tatarozása. A szakszerű és kimerítő beszámolót követően Szabó Pál a BVSZ. elnöke méltatta az OSC. vívószakosztályának elismerésre méltó mintaszerű munkáját, majd Szabó László és Tari István mesterek, Dr. Lator György hozzászólásai következtek. A továbbiakban Péczely László a Honvéd vívószakosztály intézője fejezte ki jó kívánságait, azon reményének hangoztatásával, hogy az elkövetkező időkben is a szomszédi jó viszony változatlanul fennmarad a két szakosztály között.

Végül ünnepélyes keretek között kihirdették az örökös vándordíjak idei győzteseit: A Dr. Posta Sándor emlékére alapított vándordíj 1959. évi győztese a felnőtt versenyzők között legeredményesebb Dr. Kausz István párbajtőr világbajnok. A Barcza Ferenc vándordíjat az ifjúságiak legeredményesebb vívója Sárossy László érdemelte ki. A Dr. Gerentsér László vándordíjat jó munkájáért Tari István vívómester védi.

A "Minta közgyűlés" befejező akordjaként, kedves jelenetnek lehetünk tanui, amikor két vívókislány Dr. Boross Ernő szakosztályi elnöknek, a tagság szeretete és hálája jeléül a Dabóczy Mihály szobrászművész által alkotott bronzveretet nyújtotta át.

G.J.

NEMZETKÖZI VÍVÓ HÍREK Rovatvezető: Sárossy Antal

Tanulmány a párbajtőrözők nemzetközi rangsorolásáról.

-cimmel ir D. Dagallier cikket a L'Esgrime Francaise-ben.

Az általa évente összeállításra kerülő erőlistát ezévbén önszántából a párbajtőrre korlátozza.

A különböző nemzetek szakértőinek véleménykutatása nem vezetett kielégítő eredményekre. Többen estek akaratlanul is abba a hibába, hogy tulzottan nemzeti szempontokból bíralták az erőket és a 10 első közé egy vagy több honfitársukat minősítették. Amig ennek a munkának az elvégzésére nem lesz egy megfelelő bizottság, - addig személyes, egyéni nézetére alapítja megállapításait.

Eszerint: 1.Khabarov SzU, 2. Delfino Ol., 3.Tschernusevich SzU., 4.Tschernikov SzU., 5.Bárány M., 6.Saccaro Ol., 7.Hoskyns Ang., 8.Kostava SzU., 9.Glos L., 10.Jay Ang.

Nyilvánvaló, hogy ez a rangsor őt magát sem nyugtatja meg teljesen, mivel abban helye lenne egy olyan vivónak, mint Sákovits. Mégis azt hiszi, hogy az 1960-as év küszöbén a valós erőviszonyokat túkrözi vissza. - Nem akar sok szót vesztegetni azokról a következtetésekről, amelyeket egy ilyen osztályozóból le lehet vonni. Nyilvánvaló, hogy az erőviszonyok az évekkel előre jelzett irányba tolódtak el és a keleti államok vivóinak teljes felsőbbbségéhez vezetett.

A francia vivók letűnése nem hat ujdonságként, mert ennek előjelei már évekkel ezelőtt megmutatkoztak. Sokkal meglepőbb az olaszok visszaesése, akik hosszú éveken át nyerték a világbajnokságokat. Vereségeiket nem klasszis vagy technika hiányának kell tulajdonítani, hanem annak, hogy nem tudták, vagy nem akarták nemzetközi élgárdájukat felujítani. Akik pedig a régiekből még szóba kerülhetnek, már jóval több, mint egy évtizede szerepelnek a világversenyeken.

A győzelemhez nem elég a fizikai és technikai felkészülés, - akarni is kell! És bizonyos, hogy ezeknél a nagy nemzetközi vivóknál a győzni akarás csökkenőbb mérvben van meg, miután legalább száz nemzetközi viadalom vettek már részt.

És itt van a keleti országok sportvezetőinek legnagyobb sikere. Bizonyára nekik sincsenek jobb felkészülési, vagy forradalmian új oktatási módszereik. De egy olyan belső értéket tudtak a sportnak adni, amit a latin országokban biztosan nem tulajdonítanak neki. - Az is bizonyos, hogy a keleti országok bajnokait olyan közmegebecsülés és népszerűség övezi, mint amilyen a latin államokban csak egyes sportágak profi világbajnokainak jut osztályrészül. Győzni akarásuk is jóval nagyobb, mint egy olasz világbajnoké, akit a győzelme utáni évben a nagyközönség el is felejt, és talán csak közvetlen vivóbarátai nem.

A maga részéről azonban teljesen meg van elégedve az értékeknek a fenti értelemben való eltolódásával, mert ez adhat új lendületet a nemzetközi párbajtőr vívásnak. Az olaszok büszkeségét nagyon is érzékenyen érintették a közelmúlt eredményei és új győzelmekre tenné őket képessé, ha vezetőik ki tudnák használni az alkalmat az olimpiai játékok során és túl mélyreható átszervezéssel nem ásnák el eredményeiket. Franciaországban a lehetőségek sokkal kisebbek és a bajok mélyebben is gyökereznek. A francia vívás már túl hosszú ideje él egy felsőbbrendűségi komplexumból, amelynek azonban semmi alapja sincsen. Szembe kellene nézni a valósággal és reális változtatásokat kellene az oktatásban és a sportszervezet felépítésében végrehajtani ahhoz, hogy régi, méltó helyüket egykor visszaszerezhessék.

Sokat lehetne vitatkozni mestereik tanítási módszerein. Erről egyszerűen az a nézete, hogy a vívásban, - mint minden technikában - a fejlődés lehetősége mindig fennáll. A jelenlegi tanítási módszer, a vívás technikája, - kiváltképpen a párbajtőrre - nem igen különbözik a néhány évtized vagy száz évvel ezelőttről.

Az a szerencsénk /egyesek szerint balszerencsénk/, hogy a párbajtőrnél egy pontos mérési egység áll rendelkezésünkre, amely 1/25 másodperc. Ennek következtében behatóan kellene tanulmányozni, hogy a tanítási rendszer, alapvető tételei még helytállóak-e?

Ezenkívül kitart azon felfogása mellett, hogy a nemzetközi versenyek jelenlegi lebonyolítási rendszere /a tulhosszas csoportmérkőzések és a túl rövid csörték/ megfosztja a vívást a küzdősport jellegétől, amelyet pedig meg kellene őriznie.

Vajon az a legjobb vivó, aki a döntőben szerencsés körülmények közt győz, noha az előző fordulóban számos vereséget szenvedett el és alig jutott tovább, - vagy az a vivó, aki 20,30,40 vagy akár 50 találatnál képes bármelyik ellenfelét legyőzni, - hacsak mérkőzései közt megfelelő pihenő áll rendelkezésére.

Miért indokoltak a vívásban más versenyszabályok, mint a többi küzdősportágban: az ökölvívásban, vagy a teniszben, asztali teniszben. Nem óhajt e helyen gyógymódokat javasolni, csupán azt óhajtana, hogy a vívást tegyék ismét egy érthető, igazságos, nézőket vonzó modern sporttá, mert a párbajtőrvívás 20 éve mitsem változott vagy fejlődött. -

VERSENYRŐL — VERSENYRE...

Rovatvezető: Dr. Cziffra András

A BVSZ. által időnként rendezett versenybíróképző tanfolyamok és általában ennek a kérdésnek céltudatos felkarolása most kezdi éreztetni kedvező hatását. A versenyeken most már elég szép számmal jelennek meg fiatal versenybírók - a nők köréből is -. Ez igen helyes, de... Ezek a fiatalok még nem állanak elég határozottan a saját lábukon, könnyen befolyásolhatók. Ezt használják fel egyesek s ezért fordul elő mind gyakrabban, hogy a döntők résztvevői zömmel annak az egyesületnek versenyzőiből kerülnek ki, amelyiknek vezetői a fiatal versenybírók mögé állva fejcsóválásuk és arcjátékuk egész súlyával a szakosztályuk érdekei irányában tereplik a bírászkodást. A fiatalokat a tapasztaltabbaknak befolyásolni kell tanítani, mert sok esetben "jobban" kinyitják a szemüket, ha úgy érzik, hogy figyelik őket. Tudnak jól is bírászkodni! Éppen ezért az illetékeseknek intézményesen kell figyelniük és irányítaniuk ezeket a gyakorló versenybírókat, mert különben ezek mögött a bírálók mögött olyan pástmelletti versengés indul meg a szakosztályok között, ami nem válik a vívás ügyének javára és ha egy-egy egyesület szó nélkül tudomásulveszi, hogy a saját rendezésű versenyén se jusson neki szerep a bírászkodás terén, akkor egyetlen versenyzője sem fog a döntőbe jutni és a többiek méltán ki is nevetik.

Helyszüke miatt legutóbbi számunkból kimaradt a csapatbajnoki küzdelmek részletes beszámolója. Most pótoljuk ezt.

Az ifjúsági kardbajnokságon 40 versenyző indult. Az első fordulóban a hódmezővásárhelyi fiatalok feltűnően jó vívása volt kellemes meglepetés. Szporny-Messzénát, Köves pedig Moravcsikot verte meg. A küzdelmek hevesességére jellemző, hogy több csoportban hármas, sőt négyes holtverseny döntötte csak el a továbbjutás kérdését. Ez még csak fokozódott a középdöntőben. Boronkay G. /Honv./ csak hármas holtverseny után biztosította döntőbejutását Csiszérrel /ASI/ és Bujtással /BVSC/ szemben. Az első csoportban meglepetés volt Lénárt /ASI/ és Terék /Honv./ gyengébb szereplése és ugyanakkor Demeter G. /OSC/ döntőbejutása. A harmadik csoportban Moravcsik visszavágott Kövesnek, aki ezzel ki is esett. Itt Szabó László /Vasas/ szerepelt a vártnál gyengébben. A döntőben öten is pályáztak a bajnoki címre és körbeverték egymást. A legnagyobb meglepetést okozta Torday K. /OSC/, aki a két fő esélyest Messzénát és Kalmárt is megverte. Okos vívásával, jó távolságtartásával sorbaverte ellenfeleit és csak Simótól és Moravcsiktól szenvedett vereséget, így holtversenybe került az ugyancsak két vereséges Messzénával és Kalmárral. Előbbi Szpornytól utóbbi Messzénától szenvedte el második vereségét. Az újrávívás során már érvényre jutott Messzéna nagyobb rutinja. Mindkét ellenfelét legyőzte és ezzel megszerezte a bajnoki címet. Kalmárnak is sikerült támadószellemű vívásával legyőznie Tordayt és így végeredményében I. Messzéna Miklós /Vasas/, II. Kalmár János /ASI/, III. Torday Kálmán /OSC/. A további két helyen 5-5 győzelemmel Moravcsik Endre /Vasas/ és Simó Zoltán /OSC/ osztottak. A IV. helyet jobb találatarányával előbbi szerezte meg. VI. Szporny /Hódmezővárosi Vívóklub/ VII. Kemenes Ernő /Vasas/ VIII. Boronkay G. /Honv./ IX. Demeter Gábor /OSC/. Főbírók: Papp Bertalan és Palócz György.

Az országos felnőtt csapatbajnokságok szurófégyverszámaiban az első helyek az utóbbi években "béreltek", viszont a kardban váltógazdálkodás észlelhető. Ezt az elvet az idén sem törték át. A törzszámokat a BVSC., a párbajtört a V. Meteor nyerte. Abban sem volt változás, hogy az előbbi két számban az elsőség kérdése pillanatig sem volt vitás, viszont a Meteor válogatott legénységét az OSC. lelkes gárdája az utolsó pillanatig erősen szorongatta. Kardban az idén a Honvéd volt a soros. Ugyanakkor a további helyezések tekintetében sok egyesület változtatott helyet és több meglepetés született. Ilyen változás, hogy a törzszámok biztos kézbentartása mellett a BVSC. a másik két fegyvernemben nem jutott döntőbe, ugyanakkor a Vasas párbajtörtben és az OSC. kardban hosszú idő után először verkedte döntőbe magát. A legáltalánosabb jelenség azonban bizonyosfokú részvétlenség volt, a közöny, amellyel a női tör és kardszámtól egyes egyesületek távollartották magukat.

Rátérve az egyes bajnoki versenyekre a női tör csapatbajnokságon mindössze 6 csapat indult, amelyek körmérkőzést vívtak. A BVSC. együttesének győzelme egyetlen ellenfelével szemben sem volt vitás, pillanatig sem. A csapat valamennyi tagja igen jól vívott. A legjobb eredményt Kovácsné érte el, aki 15 mérkőzés közül egyetlen-egyet vesztett. A többi között Rejtőt is legyőzte. Székelyné és megbízhatóan és okosan vívott, az ő győzelmi aránya 12:3 volt.

A legkellemebb meglepetés Szabó Éva ötletes vívása volt. Igen jó tempóérzékről adott bizonyosságot. Különösen feltartószurásai voltak ragyogóak. 19-ből 15 mérkőzést nyert. Kiss Kató is rég nem látott jó formában volt. Ő is végigvívta valamennyi csapatmérkőzést. Ezek során Rejtőt is legyőzte és 20 csörtéből 14-t nyert. Nemcsak a BVSC., hanem az egész mezőnyben határozott választvonal húzódott végig, a két vívőgeneráció vívómódozása különbsége. A régi iskola tagjai kombinatív akciókkal és védésvisszaszurásokkal értéke el találataikat és általában fölényben voltak a fiatalabbakkal szemben, akik inkább tempóakciókkal operáltak. - A második helyen a Honvéd csapata végzett. Szoros küzdelmet csak az Elektromos együttesével vívott. A csapat valamennyi tagjának - Morvay, Marosi, Zsabka, Gulácsy és Császár - egyenletes volt a teljesítménye. Különösen Morvay és Marosi vívtak eredményesen. Mellettük Gulácsy teljesítménye volt kellemes meglepetés. - A harmadik helyet az OSC. foglalta el. Különösen a Csepel együttese ellen vívtak igen jól, mert csak egyetlen csörtéjüket vesztették el. A csapathól a megbízhatóan vívó Juhász mellett különösen Szalontai gyors tempóakcióit kell megemlítenünk. IV. Csepel V. Elektromos VI. Vasas. A csepel versenyzőnői ingadozó formában vívtak. Az Elektromosban csak Rejtő vívásával lehetünk megelégedve, bár a reménytelen harcban elfáradva néha kihagyott. Főbírák: Papp Bertalan és Szabó Pál.

A párbajtőr-csapatbajnokság "A" csoportjában az Elektromos nem jelentett komoly akadályt sem a V. Meteoroknak, sem a Honvédnek. Utóbbinak azonban erősen meg kellett küzdenie a szolnoki együttesel. Siklóssy ugyanis teljes kihagyott és csak mindhárom másik csapattag - Préda, Ferdinándy és Lendvay - helytállása mentette meg a Honvéd számára a döntőbeli helyét. A B. csoportban a PEAC csapata mindössze három taggal állott ki. Ez természetesen megpecsételte sorsukat. Közülük Kovács A. vívott jól. A meglepetés a Vasas-BVSC. mérkőzésen született meg. A Balthazár és Váry nélkül felálló Vasutas-csapat váratlanul vereséget szenvedett a Rábe-Gözszy-Seefranz-Váraljai összeállítású Vasas együttestől. Az OSC. a várakoztak megfelelően biztosan győzött két ellenfelével szemben. Így a döntőbe negyedikként az esélyesek mellett a Vasas csapata jutott. A kiesés kérdésének eldöntéséért vívott mérkőzések során a BVSC. a PEAC. ellen, a szolnokiak pedig az Elektromos ellen egyaránt 9:4 arányban győzött. A végső küzdelemben Bajkay jó vívása és a PEAC. emberhiánya következtében az Elektromos 9:6 arányban győzött. Ezzel a PEAC. esett ki az I. osztályból. Ez különben első eset volt a hazai vívótörténetben, mert párbajtőrben csak ez évben vívtak első ízben két osztályban. A döntőben minden mérkőzés komoly küzdelmet hozott. Egyetlen csapattalalkozó sem volt lefutottnak tekinthető. Bár a Meteor valamennyi mérkőzésére legerősebb felállításban állott ki, a negyedik helyezett Vasas csapata is megszorította. Mérkőzésük 9:7 arányban végződött, ami főként Rábe és Seefranz meglepően jó vívásának volt következménye. A többi csapat ellen a Vasas már nem vívott ilyen jól és így végeredményében a negyedik helyen végzett. A második helyet eldöntő Honvéd-OSC. találkozó bővelkedett izgalmakban. Lendvay /Honv./ egymásután legyőzte valamennyi ellenfelét, ugyanakkor Kausz /OSC/ valamivel gyengébb félórát fogott kis így a Honvéd már 7:5-re vezetett. Ekkor talált magára Rabár, aki előzetesen minden csörtéjét elvesztette és Szűccsel és Marosival mindhárman olyan fölényesen nyerték utolsó csörtéiket, hogy Lendvay 5:1-s győzelme - Kauszsal szemben sem változtathatta meg az egyetemisták két találatkülönbséges csapatgyőzelmét. Így a Honvéd kénytelen volt a III. hellyel megelégedni. A bajnokságért vívott mérkőzés talán még izgalmasabb volt. Az egyetemisták lelkes küzdőképessége nehéz feladat elé állította a Meteor együttesét. Az OSC.-ben különösen Rabár vívott feltűnően jól és Kausz magáralálva a VB. csapatbajnoki döntőhöz hasonló formát mutatva mindegyik ellenfelét legyőzte. A mérkőzésnek két fordulópontja volt. A fej-fej mellett haladó két csapat közül éppen az OSC. vezetett 4:3 arányban, amikor Marosi-Bárány ellen izgalmakban bővelkedő csörtét vívott. Az izgalom akkor hágott tetőfokra, amikor az egy perc bmondása után Bárány találatát a vezető bíró nem adta meg, mert megállapítása szerint két lábbal már lent volt a pástról. A Meteor óvását a Jury D'Appel elutasította. A hátralévő időben Bárány még egy további találatot kapott folyamatos ripoztként a határvonalat átlépő Marositól álljban. Ennél a találatnál nem került sor formális óvásra, csak az idegek korbácsolódtak fel mindkét részről annál is inkább, mert 12 másodperccel a vívóidő lejártá előtt Marosi 3:1-re vezetett. Ekkor történt az akaratő csodája, Bárány 7 másodperc alatt egyenlített, majd időhosszabbítás után győzni is tudott. Ezzel a Meteor egyenlített, sőt magához ragadta a vezetést. 6:5 állásnál került egymással szembe Sákovits és Marosi. A csörte elején Marosi kissé megugrott. Sákovits hátrányát támadások erőszakolásával igyekezett behozni. Az egyik támadás alkalmával elcsuszott és tengelye körül megperdülve ellenfelének háttal a földre esett. Marosi visszaszurása itt érte. Az elnök megítélése körébe tartozott annak megállapítása, hogy ez a találat mint folyamatos ripozst érvényes-e, vagy annak esésekor Sákovits

már védekezésre képtelen állapotban volt s így érvénytelen. Az elnök ez utóbbi mellett döntött. Ez a találat nemcsak ennek a csörtének, de az egész mérkőzésnek kimenetelét döntően befolyásolhatta, mert ezt követően Sákovits egyenlített és 5:4 arányban győzött. Bár ezáltal a Meteor már 7:5-re vezetett az OSC. találataránya jobb volt. Ezt fokozta Rabár 5:0-s győzelme Berzsenyivel szemben. A következő csörtéjét Szücs ugyan szintén elvesztette, de csak 5:4 arányban. Így amennyiben a hátralévő két mérkőzést az OSC. nyeri találataránnyal a bajnoki címet is elhódítja. Az utolsóelőtti csörtében Marosi már vezetett Gáborral szemben, amikor utóbbi biztosan és könnyedséggel a maga javára fordította a mérkőzés sorsát és ezzel csapatának biztosította a bajnoki címet. A bajnokcsapatban a legnyugodtabban a legbiztosabb heggyel Gábor, a leglelkesebb küzdőakarattal Bárány vívott. A mezőnynek azonban Kausz volt a legjobb embere, aki a Honvéd elleni két csörtéjén felül egyetlen mérkőzését sem veszítette el az egész nap folyamán. Főbírák: Klell Kálmán és Székely Tibor.

A férfi tör csapatbajnokságon az elődöntő "A" csoportjában a Vasas gyenge szereplése keltett meglepetést. A Csepel együttesével szemben csak Szabó Sándor szerzett négy győzelmet, ugyanakkor Felkay, Kaszás és Rymorz egyetlen győzelmet sem arattak. A Csepelnek szoros küzdelemben sikerült a magát jól tartó Betonut együttesét is maga alá gyűrnie. Így a BVSC. mellett - amelyik mindkét ellenfelét a várakozásnak megfelelően könnyen legyőzte a csepeliek jutottak döntőbe. A "B" csoportban az OSC. váratlan győzelme a V.Meteor fölött felborította a számításokat. Így a harmadik forduló is le kellett vívni. Ekkor a Honvédnek két győzelme, az OSC.-nek és a V.Meteornek egyaránt 1-1 győzelme volt, míg a Pacséryt és Fülöpöt egyenlőre még magának mondható Elektromos két vereséggel állott. Az utolsó fordulóban a Honvéd - nem a legerősebb összeállítású csapata - vereséget szenvedett a V.Meteorólás bár az OSC. nehéz küzdelemben jobb találatarányával győzött az Elektromossal szemben ez nem volt elegendő döntőbejutásához. Pedig ezt a Marosi, Rosa, Plagányi, Békefi összeállítású csapat megérdemelte volna. Így végeredményében a döntő résztvevő csapatainak összetételében a tavalyihoz viszonyítva csak annyi változás történt, hogy a Vasas helyett a Csepel került a döntőbe. A kiesésért vívott mérkőzések során a Vasas magára talált és megverte a jól küzdő Betonut együttesét, amelyet azután az Elektromos csapata is megvert. A sport-szerencse forgandóságának különös játéka, hogy annak a csapatnak, amelyben egy világbajnok és az ideai VB. döntő hőse vív a kiesés ellen kell küzdenie. A döntőben már az első fordulóban két részre oszlottak a csapatok. A Honvéd aránylag könnyen legyőzte a zömmel párbajtőrözőkből álló Meteor együttest. A Csepel a döntőbejutással bőven megtette a maga kötelességét és nem szólhatott bele a helyezések kérdésébe. A Honvéd csapatában Kárpáti is pástra lépett és a csepeliek ellen 3 győzelmet aratott. Somodi is jól vívott és ezzel a Honvéd biztosította II. helyét. A III. helyre különösen Gábor Tamás eredményes vívása révén a V.Meteor került. A BVSC. győzelmét egyik csapat sem tudta feltartani. Eleinte úgy látszott, hogy Kamuti Jenő Párisban hagyta tudásának jó részét, később azonban magára talált és a Honvéd elleni döntő mérkőzésen minden csörtéjét megnyerte. A csapat legeredményesebb tagja a döntőben Papp Csaba volt, aki egyetlen csörtét sem veszített. A várakozásnak megfelelően azonban a többiek is - Czvikovszky és Kamuti László - jobbak voltak a mezőny zöménél és alig-alig veszítették egy-két mérkőzést. Végeredményében I. BVSC., II. Honvéd, III. V Meteor. IV. Csepel, Főbírák: Palócz Endre és Torday Lajos.

A kardcsapatbajnokságon a Petőfi távolmaradása rendkívül leegyszerűsítette és megrövidítette a versenylébonylitását. Az V.-VIII. helyezéseket nem kellett eldönteni, minthogy a kiesés kérdése már eldőlt. A V.Meteor, Vasas és Honvéd helye a döntőben kezdettől fogva nem volt vitás. Kérdés csak az volt a BVSC. vagy az OSC. a döntő negyedik szereplője? Eppen ezért ezzel a mérkőzéssel kezdték a versenyt. Az OSC.-nek sikerült meglepetésszerűen betörnie és a döntőbejutnia, amire évek óta nem volt példa. Az egyetemisták csapata kiegyenlített volt, pedig Kocsis és Simó először vettek részt ilyen nagy versenyen. A csapat legjobb embere Demeter volt, aki utolsó csörtéje kivételével minden ellenfelét - köztük Mendelényit is - legyőzte. A győzelem azonban akkor vált az OSC. számára biztossá, amikor Kocsis is megverte Mendelényit. Ezt követően a BVSC. hiába kísérletezett a Vasas legyőzésével megfordítani a sorrendet. Főként Delneky és Mészéna biztosították csapatuk győzelmét. A másik csoportban csak a Honvéd-MEDOSZ mérkőzés első félidejében volt egy kis izgalom, mert az utóbbi együttes 4:3 arányban vezetett. Ekkor aztán a Honvéd magáraltalált és egymásután hat győzelemmel beállította az előrelátható végeredményt. Ez a győzelem elsősorban az ujonc Teréknek volt köszönhető. Ő volt az egyetlen, aki nem szenvedett el vereséget. A döntő sorsolási sorrendje nem volt szerencsés, mert mindjárt az első fordulóban került sor az elsőség kérdését eldöntő mérkőzésre a Honvéd és a V.Meteor között. Gerevich még nem volt kellőképpen bemelegítve és a sokáig a vívástól távolmaradó Horváth

Zoltán, nem vívtak a tőlük várható formában. Kárpáti sem nyugtotta ekkor még azt, amit világbajnokunktól vártunk. Kikapott Rostástól és Gerevichtől. Ugyanakkor Pézsa és Bakonyi, akik pedig délelőtt a MEDOSZ ellen nem valami jól szerepeltek, most eddig még nem látott ragyogó formát mutattak. Az OSC. fiataljai Kocsis és Simó a Vasas ellen is megmutatták, hogy megérték a nagy versenyek légkörére, de végeredményében nem tudták feltartani egyik ellenfelük győzelmét sem, s így a IV. helyen végeztek. A második forduló hozta a nagy izgalmat a Vasas-Meteor mérkőzés kapcsán. A Vasas csapata ezuttal igen szélsőséges teljesítményt mutatott. Kovács Attila egyetlen győzelmet sem aratott, ugyanakkor Meszéna minden ellenfelét legyőzte. Kitűnő tempóakciói, kidolgozott támadásai mind sikerültek. Fejlődése igen örvendetes. /A döntőben egyedül Kárpátitól szenvedett vereséget/, Delneky formája is ingadozott. Palócztól elszenvedett 5:0-s veresége pecsételte meg a mérkőzés sorsát. A Meteor együttese 7:5 arányban elhuzott. Kardos szépített, de Kovács Attila újabb veresége után már csak az segíthetett volna a Vasas csapatán, ha Meszéna-Gerevichet, Delneky pedig Horváth Zoltánt nagy találataránytal megveri. Meszéna 4:1-re vezetett, amikor egy hasvágásának érvényessége körül vita támadt. Az elnök nem döntött. Így alkalma volt Gerevichnek két találatot bevinni és bár Meszéna megnyerte ezt a csörtéjét is, Delneky az előtt a nehéz feladat előtt állott, hogy 5:0-ra kellett a csapat győzelemhez nyernie. Ez nem sikerült és a Meteor éppen két találattal győzte le a Vasast. Emiatt az utóbbiak az egyéni ambícióktól fűtött Meszénán kívül nem is vívtak komolyan a Honvéd csapata ellen. Az utolsó forduló most már izgalom és küzdelemmentes volt. A Honvéd a Vasast, a Meteor az OSC.-t egyaránt 9:2 arányban győzte le. A bajnokságot így a Honvéd együttese nyerte. A csapatban mindhárom fiatal - Bakonyi, Pézsa és Lotz - méltó társa volt világbajnokunknak, sőt olykor eredményesség tekintetében vívásuk túl is szárnyalta azt. Ez, továbbá amint már említettük Meszéna, Demeter, Simó és Kocsis vívása igen örvendetes és biztató. Második lett a V.Meteor, harmadik a Vasas csapat. Főbírák: Dr.Rozgonyi György és Szabó Pál.

Az OSC. ifjúsági férfi törversenyén november végén 46 induló közül ujravívás után a hódmezővásárhelyi Vörös Mihály győzött Mátraházi Róbert /Vasas/ előtt. A döntőben az erőviszonyok igen kiegyenlítettek voltak. Igen örvendetes a hódmezővásárhelyi fiatalok előretörése, ami már egyéb versenyeken is megmutatkozott. III. Pálmány István /Honv./ IV. Rostás Sándor /Hódm./ V.Boda Endre /Hódm./ VI.Tamás Sándor /V.Csillag Traktor/ VII. Fehér Tibor /Honv./ VIII. Sándor Lajos /Jv.SI/ IX.Tolnay Kornél /Petőfi/, aki lázas megbetegedése miatt a döntőben visszalépett. Főbírák: Mészáros József és Zékány Antal.

Decemberben a csapatbajnokságokra tekintettel csak gyérszámú egyéni verseny volt a fővárosban. A csepeliek II. osztályu párbajtörversenyén igen sokan /46/ indultak. Szolnok, Debrecen, Pécs és Veszprém is képviseltették magukat. Az első fordulóban Török /HSE/ és Sárosy /OSC/ kiesése volt meglepetés. Volt olyan csoport, amelyben 4 győzelem nem volt elég a továbbjutáshoz. Így esett ki hármas holtverseny után Schmidt /V.Meteor/. Viszont más csoportban 2 győzelemmel - igaz, hogy négyes holtverseny után - tovább lehetett menni. Így került tovább Kövesdi /Szolnok/. Általában igen sok volt az ujravívás. A középdöntőben azonban nem volt holtverseny, mert attól Simonfay /BVSC/ visszalépett. A döntőben az OSC, Csepel és Szolnok versenyzői igen heves és szoros küzdelmet vívtak az elsőségért. Végeredményében megérdemelten és biztosan Szabó Sándor /OSC/ győzött, aki csak két szolnoki vetélytársától szenvedett el vereséget. Többi ellenfelét meggyőző fölényrel verte. Mögötte négy versenyzőnek egyaránt 5-5 győzelme volt és találatarány alapján a következő végső sorrend alakult ki. I. Fekete Tibor /Szoln./ III. Hank Zsombor /Szoln./, IV.Nagy Imre /OSC/ V.Balczó András /Csepel/ VI. Demecs Béla /Szoln./, VII.Sallai Sándor /Debr./ VIII.Földi László /Csepel/ IX.Méhes Károly /Pécs/. Főbíró: Rábe Gusztáv.

A II.osztályu női törvívók az MTK versenyén találkoztak ebben az időnyben először. Érthető tehát a nagylétszám: 47. Az előmérkőzések itt is erős küzdelmeket hoztak többszörös ujravívással, amelynek során a rendező egyesület versenyzői sorra elhulltak. Meglepetés volt Rónay gyenge vívása. A több csoportban előfordult négyes holtverseny miatt a verseny igen elhúzódott s így kemény próbára tette a résztvevőket. Itt is megfigyelhetjük azt az érthetetlen de mindinkább elharapódzó rossz szokást, hogy amíg a nagyfoku zsűrihiány képesítetlen versenybírák és a versenyzők beállításával pótolják, addig a nézők sorában kiváló versenyzők és versenybírák ülnek foglalkoztatás nélkül. Az is érthetetlen, hogy miért kellett feleslegesen az előmérkőzéseket két forduló helyett háromban vívatni. A második fordulóban meglepetésre elváztek a Petőfi döntőre esélyes versenyzőnői. A középdöntőben kiesett Pollner /Spart./ a kézsérüléssel küzdő Császár /MEDOSZ/ és Zsendovics /BVSC/.

A versenyt az elejéig gyengén kezdő, de szívósan és igen jól küzdő Ugron Katalin /BVSC/ nyerte 7 győzelemmel. II. Fónagy Zsuzsa /Vasas/ lett III. Kukovits Istvánné /Csepel/, mindkettőjüknek 6-6 győzelmük volt. IV. Cs. Molnár Mária /Betonut/ V. Kovács Éva /Salgótarján/ VI. Anda Lujza /BVSC/ VII. Pusztay Éva /Szeged/ VIII. Dér Réka /OSC/ IX. Tomascsek /Vasas/. Főbírák: Dr. Páll András és Fodor János.

A Vasas I. osztályu kardversenyét a Kinában turnézó válogatottjaink távollétében tartották meg, 34 vívó indult. Az előmérkőzések során meglepetés volt Kovács Attila veresége Zászlós Leventétől, aminek következtében a Vasas vívója csak ujravívás után tudott továbbjutni. Torday Kálmán /OSC/ ujravívás során esett ki Moravcsikkal és Dodekkel szemben. Horváth Gézátt holtversenyben verte ki Kemenes. A középdöntőben váratlanul elvérzett Dávid, Mayer és Stanzel. A döntőben ismét bevált a régi babona, mert a versenyt fölényes biztonsággal a selejtezőből csak holtverseny után továbbjutó Kovács Attila /Vasas/ nyerte 7 győzelemmel. Egyetlen vereségét a II. helyen végzett Kalmár Jánostól /ASI/ szenvedte el, aki ezzel az eredményével átlépte a "jövő reménység" sokatigérő küszöbét. Harmadik helyen ugyancsak 5 győzelemmel Moravcsik Endre /Vasas/ végzett. IV. Skaliczky János /BVSC/ V. Dodek Péter /BVSC/ VI. Rostás Tibor /V. Met/ VII. Keményvári Géza /Vasas/ VIII. Kocsis János /OSC/ IX. Bartos Ottó /Vasas/. Főbírák: Szabó Pál és Berty Imre.

A Vörös Meteor III. osztályu kardversenyén 39-en léptek pástra. Közülük első lett Kovács L. /HSE/ 7 gy. II. Budai /Vasas/ III. Horváth /Csat.M./ IV. Meszlényi /Hódm./ V. Csorba /MTK/ VI. Benyovszky /Vasas/ VII. Szláby /HSE/ VIII. Nagy K. /Csepel/ IX. Fülöp /III. ker./. Jó lenne, ha a verseny főbírái a versenyjegyzőkönyvet kitölténék. Ez a megjegyzésünk más főbíráknak is szól, annál is inkább, mert az a nézet alakult ki köztük, hogy a tényleges bíráskodás nem feladatuk még zsűrihiány esetében sem. Ha ezek után a jegyzőkönyvet sem töltik ki, akkor mi marad meg a feladatkörükből? Főbírák: Mittermayer Ödön és Kalmár János.

A Vasas évadzáró II. o. kardversenyén nem túlzottan erős és nagy /31 főnyi/ mezőny indult. Annál nagyobb volt a meglepetés, hogy az utóbbi időben olyan jó eredményeket elért Torday Kálmán már az első fordulóban kiesett. A középdöntőben váratlan volt Prizbyla gyenge szereplése. A döntőbe hét Vasas vívón felül csupán két ASI vívó került. Az utóbbiak közül Döme Gábor szinte csodát művelt: az oroszlan barlangjából hozta el a győzelmi pálmát, felhasználva a Vasas vívók egymásközötti ádáz vetélkedését. Döme biztos fölényrel - 7 győzelemmel - nyerte a versenyt. II. Baráth Csaba /V/ III. Kemenes Ernő /V/ Mindkettőnek 6-6 győzelme volt. IV. Kertesi Károly /V/ V. Kovács Tamás /V/. Lassan de biztosan tör előre vívói pályáján a "harmadik" Kovács is. VI. Szabó László /V/ VII. Lénárt László /ASI/ VIII. Magyar Péter /V/ IX. Buday György /V/ Főbíró: Szabó Pál.

A törvívóink második élvonala a Csepel teremben fejezte be az évet. A 25 induló többsége a II. osztályból került és csak kevesen akadtak az I. osztálybeliek közül. Az első forduló körvívással bonyolították le. Ebben a fordulóban kellemes meglepetés volt a fiatal Spartakusz vívó Rátkay igen jó vívása. Általában az esélyesek jutottak tovább. Az állva maradt 16 vívó eltől kezdve közvetlen kieséses rendszerben küzdött tovább. Az első négy közé jutásért nagy küzdelem csak Mészáros József /Csepel/ és Zékány Antal /V. Met/ között folyt és az előbbi javára dőlt el 8:7 arányban. A jelenleg miskolci színekben versenyző Kulcsár István valamennyi ellenfelét biztos fölényrel verte és döntő csörtében Nyomárkait is 8:2-re győzte le és ezzel elhódította a győzelmi pálmát a fővárosi vívók elől. Győzelme megérdemelt volt. Nyomárkai Ödön /Csepel/ a döntő csörte kivételével jól vívott és a II. helyet foglalta el. III. lett Darányi Árpád /Csepel/, aki a helyezést eldöntő mérkőzés során 8:4 arányban győzte le klubtársát Mészároost. A verseny lebonyolítását igen gátolta a küldött versenybírák távolmaradása. Főbíró: Czvikovszky.

Az új versenyevad ugyancsak a Vasasban vette kezdetét. 33 zömmel minősített vívó lépett pástra a III. osztályu kardversenyen. A küzdelmek már az első fordulóban igen hevesek voltak. 4 győzelem nem mindig volt elegendő a továbbjutáshoz. Így a III. csoportban négyes holtverseny alakult a négy-győzelmesek között. Ebből Török /MTK/ esett ki. Hármass holtverseny után esett ki Körmöczi /Csepel/ és Mészáros /Szolnok/ és Hargitai /Szolnok/ is. A középdöntő már sokkal simább volt. A versenyt igen nagy fölényrel veretlenül Nagy Károly /Csepel/ nyerte. Mögötte három győzelemmel elmaradva tömörült a mezőny. Jobb találatarányával Seregi Lajos /Csat.M./ lett a második az ugyancsak 5 győzelmet arató klubtársa Horváth Imre előtt. IV. Jekelfalussy Pál /V. Met/ V. Fülöp György /III. ker/ VI. Heréb István /Csepel/ VII. Végh Milós /OSC/ VIII. Benyovszky Győző /Vasas/ IX. Ferenczi Ferenc /OSC/. Főbírák: Dodek és Mittermayer.

1960. március havi versenynaptár

		Rendezi:
III.3-6. III.6. vasárnap	<u>Magyar-Lengyel ifj. mérkőzések</u> I.oszt. férfi tőr /II. tájékoztató/ Budapest Kupa felnőtt nőitőr II. oszt.kard II. oszt.kard. Ifj. leánytőr III.oszt.nőitőr	BVSZ MVSZ MVSZ Hmvhelyi MÁV Veszprémi Haladás " " Hevesm.-i Vivószöv.
III.13. vasárnap	I. oszt. kard /II. tájékoztató/ II. oszt. nőitőr Budapest Kupa felnőtt párbajtőr II.oszt. kard II.oszt. férfitőr II.oszt. férfitőr II.oszt. nőitőr III.oszt. nőitőr Ifjusági kard Ifjusági fiútőr	MVSZ Csepel S.C. BVSZ. Györi Vasas Miskolci Egyet.A.C. Kaposvári Kinizsi " " Szegedi Egyet.A.C. Szolnoki MÁV " "
III.20. vasárnap	I.oszt. párbajtőr III. oszt. kard Ifjusági leánytőr III.oszt. férfitőr III.oszt. férfitőr Ifjusági leánytőr Ifjusági leánytőr Ifjusági fiútőr	Vörös Meteor III.ker.TVE. Bp.Vasas-Spartakusz Györi Vasas Szegedi Egyet.A.C. Hevesmegyei V.Sz. Kezthelyi MÁV. " "
III. 27. vasárnap	I.oszt. nőitőr III.oszt. kard Ifjusági leánytőr Budapest Kupa ifjusági fiutőr csapat I.oszt. párbajtőr II.oszt.nőitőr III.oszt. kard III.oszt. kard III.oszt. férfitőr III.oszt. férfitőr Ifjusági leánytőr	BVSC. MTK Vörös Csillag Traktor BVSZ. Szolnoki MÁV. Hmvhely. MÁV. Soproni Műegy.F.C. Salgótarjáni Bányász " " Székesfehérvári Vasas Szolnoki MÁV

A versenyek megrendezése csak akkor vehető biztosra, ha azokról kiírás is érkezik.

ELŐFIZETŐINKHEZ!

December 31-vel az egész és féléves előfizetések nagyrésze lejárt. Az előfizetések megújítása céljából befizetési lapot mellékelünk. Kérjük a lap zavartalan megküldése érdekében az előfizetési díjat, postafordultával átutalni szíveskedjenek.

Előfizetési díj:	1/2 évre...16,80	1/1 évre...33,60 Ft.
Külföldre	1/2 évre...21.-	1/1 évre...42.- Ft. portóval együtt.

Ára példányonként 3.- Ft
 Szerkesztőség: V.Hold u.l.
 II.em. 221. Telefon: 121-117.

Szerkeszti: a Szerkesztő Bizottság
 Szerkesztő: Gábor József
 Megjelenik minden hó 15-én.

Készült a Statisztikai Kiadó Vállalat nyomdájában 352/1960